

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು

ಜೆನ್ನಿಫರ್ ಥೋಮಸ್

“ನನ್ನ ಭಾಷೆಯ ಮಿತಿಗಳು ನನ್ನ ಜಗತ್ತಿನ ಮಿತಿಗಳಾಗಿವೆ” ಎಂದು ಆಸ್ಟ್ರಿಯ ಮೂಲದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಲುಡ್‌ವಿಗ್ ವಿಟ್‌ಗೆನ್‌ಸ್ಟೈನ್ ಎಂಬುವವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ (1961). ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಗಳಾದ ನಾವು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸತತವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಭಾಷೆಯು ಅದನ್ನು ಬಳಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದೊಳಗೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತುಕತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜಾಗಗಳಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ?

ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಮಾತುಕತೆ

ರಾಬಿನ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ವರು (2001) ರಷ್ಯಾ, ಭಾರತ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಗಳಾದ್ಯಂತ ಕೈಗೊಂಡ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಧ್ಯಯನವೊಂದರಲ್ಲಿ, “ಸರಾಸರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ” ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, “ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದವರಿಗಿಂತ ತಮ್ಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಭಾಷಿಗಳು” ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಡೀ ತರಗತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಾತಿನ ಸ್ವರೂಪ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೋಧನಾತ್ಮಕ, ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಮಾತುಕತೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ವಿರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಅದರ ನಂತರದ ಎನ್‌ಸಿಆರ್‌ಡಿಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳೇ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ (ದತ್ತ ಮತ್ತು ಬಾಲ 2012). ತರಗತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಂಚಿತ (desired) ಅಂಶಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತರಗಳ ಮೇಲಿನ ಗಮನವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ (ನೊರೋನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು 2015 ಹಾಗೂ ದತ್ತ ಮತ್ತು ಬಾಲ 2012). ದತ್ತ ಮತ್ತು ಬಾಲರ ಪ್ರಕಾರ (2012), “ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾತುಕತೆ, ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶೇಕಡಾ 5ರಿಂದ 10 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಿಪರ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ, ಸಂವಹನದ ವೈಫಲ್ಯವು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಕುಮಿನ್ಸ್ ಎಂಬುವವರು, ‘ಪರಸ್ಪರ

ಸಂವಹನದ ಮೂಲಭೂತ ಕೌಶಲಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು, ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು, ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಭಾಷಾ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಅರ್ಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೋಪಾನವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುವ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೂ, ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಲಿಬೀಳುವ “ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಕುಣಿಕೆ”ಯು ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಆಡುಮಾತಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಶಕಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಹೊಸಶೋಧಗಳು, ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು “ವರ್ಗಾಯಿಸುವ” ಬೆಡಗಿನ ರೀತಿಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಎಜುಸ್ಯಾಟ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುವಾಗಿದೆ. ಆಗಿನಿಂದಲೂ, ವಿಷಯವನ್ನು ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರಸಾರಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಅಂಕೀಕರಣಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕುರಿತ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೈರ್ ಫೌಂಡೇಷನ್‌ನವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಂದು ವರದಿಯು (ಮೇಟ್ರೇರಾಂ 2017) ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ವೀಡಿಯೋಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದು, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೀಡುವ ತಥಾಕಥಿತ ಕಾರಣವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಯುವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ

ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವು ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವನ್ನು “ಇನ್ನೊಂದು” ಜಾಗವಾಗಿ ಅಂದರೆ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳನ್ನು, ಜೊತೆಗೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಕಲಿಸುವ ಜಾಗವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ಎಂದಿಗೂ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಜಾಗ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಗುರುತಿಸಿ ಬಳಸಿದಾಗ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಶ್ರೀಮಂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರವ್ಯ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕತೆಯು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ತೊಡಕುರಹಿತ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗುವ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಲು ಇವನ್ನು ಬಳಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕಾ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಸನ್ನದ್ಧತೆಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ, ಕನೆಕ್ಟ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಇನಿಶಿಯೇಟೀವ್ (CLIX). ಇದು, ಆಲೋಚನಾಶೀಲ ಶಿಕ್ಷಣ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ, ಅರ್ಥ

ಪ್ರಧಾನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಅವಧಿಯೂ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣಾತ್ಮಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಂವಾದಾತ್ಮಕ ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಅವರ ಆಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿವೆ. ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆ ಮೂಲಕ ಯಥಾರ್ಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಶ್ರವ್ಯ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಾತ್ಮಕ (pictorial) ಪ್ರೇರಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಸಹಯೋಗದ ಕಲಿಕಾ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಶಃ (individually) ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ, ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಲಭ್ಯತೆಯು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಡುಭಾಷೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಧನಗಳ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗ ಉತ್ತೇಜಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವಲೋಕನಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಡಿಯೋ ಕ್ಲಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಆಲಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆ ಅಡಿಬರಹಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಲಿಪ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಲಿಸುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಿಬರಹಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಆಲಿಸಿದ ಮಾತನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಂವಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಲಿಸಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪದಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಮಗೆ ತಾವೇ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ, ಶೇ. 100ರಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂತಿಮ ಸೃಜನೆಯು, ಅದು ಕಥೆ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇರಬಹುದು, ಉದ್ದೇಶಿತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ವಿನ್ಯಾಸವು, ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸದೆ, ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗೆ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗಿನ ಒಡನಾಟದ ವಿಶ್ವಸನೀಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸಂಭಾಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮುದ್ರಿತ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಆಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸುವ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಳವಾದ ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅವರ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಭಾಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಆಲಿಸುವ, ಪದಗುಚ್ಛಗಳಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ತಮ್ಮದೇ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು

ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯ ಅವಧಿಗಳಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪರ್ಟ್ (1980) ಎಂಬುವವರು ಮೈಂಡ್‌ಸ್ಪಾರ್ಮ್ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ,

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಇರುವಿಕೆಯು ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದಾಗಿನ ಅದರ ಆರಂಭಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮೀರಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ; ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಸೃಜನೆಯ ನಡುವಿನ ಸಮತೋಲನವನ್ನು (ಅದು ಪುಸ್ತಕದ, ಶಿಕ್ಷಕರ, ಅಥವಾ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಎಂಬುದು ಅವ್ಯಸ್ತತೆ) ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿರಬಹುದು.

ಬೇರೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಲೋಚನಾತ್ಮಕ ಕಲಿಕಾ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಿತಗೊಂಡ ಸರಳವಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ನಾವೀನ್ಯತೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುವುದು ಎಂಬ ಕಲಿಕೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಸಿಎಲ್‌ಐಎಕ್ಸ್ (CLIX) ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ದೂರ ಸರಿದು, ಅದನ್ನು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಸಡಗರದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕಲಿಕಾ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು.

ಪರಾಮರ್ಶನಗಳು:

- Alexander, R. (2001). *Culture & Pedagogy: International Comparisons in Primary Education*. London: Wiley-Blackwell.
- Dutta, U. & Bala, N. (2012). *Teaching of English at Primary Level in Government Schools*. New Delhi: NCERT & EdCIL
- Noronha, S., De Souza, N & Feres-Comelo, A. (2015). *Child Literacy in Goa: A Need for Stronger Foundations*. Goa: Sethu and Bookworm.
- Motteram, G. (Ed.). (2017). *Teaching and Technology: Case Studies from India*. New Delhi: British Council & Central Square Foundation.
- Papert, S. (1980). *Mindstorms: Children, Computers and Powerful Ideas*. New York: Basic Books Inc.
- Wittgenstein, L. (1961) *Tractatus Logico Philosophicus*, trans D.F. Pears and B.F. McGuinness. London: Routledge & Keagan Paul.

ಜೆನ್ನಿಫರ್ ಥೋಮಸ್: ಇವರು ಪ್ರಸ್ತುತ, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್‌ನ ಎಂ.ಐ.ಟಿ. ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ, ಮುಂಬೈನ ಟಾಟಾ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ಸೈನ್ಸಸ್‌ನ ಕನಕ್ವೆಡ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಇನಿಷಿಯೇಟಿವ್ (CLIX) ಎಂಬ ಟಾಟಾ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೆಂಬಲಿತ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Jennifer.thomas@tiss.edu

ಅನುವಾದ: ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಟ್

ಪರಿಶೀಲನೆ: ನಾಗಮಣಿ, ಶೈಲಜ ಜಿ.ಪಿ.